Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XII nr. 3 (787) * joi 19 ianuarie 1961 * 8 pagini 30 bani

Ce am hotărît noi

Parcă ieri am trecut pragul școlii, în clasa întîia și, acum, iată-ne elevi în clasa a VII-a, pionierii cei mai... vîrstnici din unitate, în curînd absolvenți! Ce înseamnă aceasta? Înseamnă că acest ultim an de învățătură în școala de 7 ani trebuie să fie pentru fiecare din noi un an deosebit! Trebuie să învățăm în așa fel încît să promovăm cu medii foarte bune, să fim un adevărat exemplu pentru pionierii din clasele mai mici.

Nu de mult, pionierii detașamentului nostru au discutat pe îndelete despre aceasta. A fost de față și tovarășul dirigintele. Iată ce am hotărît: să asigurăm prezența la timp la școală și disciplina în orele de curs; să ținem adunări despre cum luăm notițe la ore, despre programul zilei, despre cum obișnuim să învățăm fiecare acasă; să participăm cu regularitate la orele de consultații și la cercurile pe materii; să organizăm jocuri și concursuri pionierești, cu ajutorul cărora să ne verificăm cunoștințele la fiecare obiect; pionierii fruntași ca Maierescu Elisabeta, Candiu Victoria, Bădin Aurel, Binfințan Ion să-i ajute pe pionierii și școlarii care dau semne de nesiguranță la anumite materii.

Detașamentul e hotărît să desfășoare o asemenea activitate pionierească încît acest ultim an pe care-l petrecem în școala noastră dragă să fie cît mai bogat în succese la învățătură!

BARBU EMIL
cl. a VII-a
Școala de 7 ani din com. Șibot, raionul Orăștie

La orele de lucrări practice

La atelierul de tîmplărie, în cadrul orelor de lucrări practice, elevii învață să lucreze multe obiecte folositoare. Iată, în fotografie, un pionier din detașamentul clasei a V-a de la Școala medie nr. 1 „Nikos Beloiannis" din Timișoara. El își pregătește materialul pentru montarea unui suport de eprubete, care va fi dat în dar laboratorului de chimie din școală.

Din primele zile...

● La Școala medie din orașul Bicaz, noul trimestru a început, pentru cei mai mulți elevi, cu obținerea de note foarte bune. Pionierii au înțeles că trebuie să învețe bine chiar din primele zile ale trimestrului. Ciubotaru Mariana și Ciucanu Maria din clasa a V-a au luat note de 9 la matematică și limba romînă. Bocancia Mihai din clasa a VI-a a primit 9 la științele naturale, iar Olaru Liliana, Mihăilescu Stan și Cămilă Magda, din clasa a VII-a au primit note de 10 și 9 la limba romînă.

● În ultimele zile ale trimestrului I pionierilor de la Școala de 7 ani nr. 1 din Reghin, regiunea Mureș — Autonomă Maghiară, care au îndeplinit toate condițiile li s-au înmînat distincțiile pionierești. Primirea distincției a însemnat pentru ei un imbold în a învăța și mai bine. Acum, în primele zile ale noului trimestru, Boco Maria din clasa a VI-a B, Ionițoiu Virgil și Pop Elvira din clasa a VII-a, toți trei purtători ai distincțiilor pionierești, au primit note foarte bune la matematică, limba romînă, fizică și geografie.

● Balasanian Maria, Gheorghe Dorina, Petre Florica, Rizea Gheorghe, Molceanu Viorica, Luncașu Iulian, Florescu Sorin — sînt doar cîțiva din mulții pionieri de la Școala medie din Cernavodă care au primit note foarte bune. Pionierii și școlarii de aici au înțeles să învețe în așa fel încît la sfîrșitul anului să termine clasa fără corigenți și fără note de limită.

Sfatul profesorului

Despre folosirea materialelor didactice

Ora a început. Elevii sînt atenți, ascultă explicațiile tovarășului profesor, iau notițe, desenează scheme, urmăresc *materialele didactice* prezentate. Se știe că pentru o bună și temeinică pregătire este necesară — printre altele — și consultarea diferitelor reviste, hărți, planșe, a materialului viu. La orele de științe naturale, de exemplu, pionierii folosesc des aceste materiale ba, mai mult, după excursiile pe care le-au organizat în timpul verii au confecționat, singuri, diferite colecții de semințe, ierbare, insectare. Toate acestea le sînt foarte necesare în completarea lecției. Dar ei mai trebuie să cerceteze *materiale intuitiv-naturale*, cochiliile moluștelor, vertebrele diferitelor animale, pene și picioare de păsări. În unele cazuri, e bine să se folosească și *materialul viu*. În multe școli, micii naturaliști au organizat „colțul viu". Observațiile asupra vieții și obiceiurilor diferitelor animale de la colțul viu (broaște, pești, păsări, șoareci etc.) contribuie la îmbogățirea cunoștințelor elevilor, la completarea cunoștințelor primite la lecții.

Unul dintre mijloacele cele mai răspîndite în școlile noastre este *folosirea planșelor*. Trebuie să învățați „citirea" lor. Ele îți dau posibilitatea să cunoști exact locul fiecărui lucru, așa cum se află el în natură. Studiind iepurele, de exemplu, cercetînd planșa cu atenție, întotdeauna vei fi sigur unde se află fiecare organ în parte, care sînt caracteristicile lui.

Alte materiale ce trebuie folosite sînt *mulajele* și *preparatele în formol*. Mai zilele trecute, elevul Atanasiu Alexandru, din clasa a V-a, studiind mulajul florii de mazăre, a constatat unele particularități specifice. El a făcut o comparație cu floarea de cais și a tras concluziile cuvenite.

Folosirea diferitelor materiale didactice dă posibilitatea unei însușiri mai temeinice a lecțiilor, este un ajutor prețios în recapitulare. Pentru elevii claselor a VII-a, mai cu seamă, care dau anul acesta examenul de absolvire, folosirea materialelor didactice în completarea lecțiilor este cu atît mai necesară.

H. IONESCU
profesoară de științe naturale, Școala de 7 ani nr. 25, București

CE SĂ FIU? • CE SĂ FIU?

Tema cunoscutei poezii cu titlul „Ce să fiu" a lui Vladimir Maiakovski a devenit și tema adunării noastre de detașament. „Ce meserie îmi voi alege?", „Cum să mă pregătesc pentru aceasta?", iată întrebări care pe noi, pionierii clasei a VII-a, ne frămîntă cu deosebire și cărora am hotărît să le dăm răspuns în această adunare.

După deschiderea adunării cu ceremonialul pionieresc, tovarășa instructoare Aurelia Ungureanu ne-a vorbit despre dragostea și încrederea cu care poporul muncitor ne privește pe noi, pionierii, schimbul de mîine al constructorilor socialismului. Patria așteaptă de la noi să învățăm cît mai bine, pentru a putea munci cu pricepere în meseria pe care ne-o vom alege fiecare. Apoi ne-a vorbit un tovarăș tractorist fruntaș, invitat la adunarea noastră. Dînsul ne-a povestit despre frumusețea muncii de tractorist, despre mecanizarea agriculturii, despre înaltul nivel de specialitate pe care trebuie să-l aibă lucrătorii din agricultură. Aflînd acestea, ne-am bucurat; mulți dintre noi dorim să urmăm școli profesionale agricole.

Dar pentru a deveni un bun strungar sau tractorist, lăcătuș sau crescător de animale, trebuie mai întîi să înveți bine la școală. De aceea, Dimitriu Stela și Răuș Vasile, care vor să devină muncitori calificați dar învață slab, au fost aspru criticați în detașament.

În încheiere, s-a prezentat dramatizarea poeziei „Ce să fiu?", de Vladimir Maiakovski. Talentul cu care a fost interpretată de un grup de pionieri ne-a făcut să ne dăm și mai bine seama că orice meserie e frumoasă, atunci cînd îți dai seama că prin ea ești folositor patriei.

JITAREANU ELENA
cl. a VII-a
com. Havirna, raionul Darabani

Din viața pioniereascǎ

Ai crescut, Andrei...

In dimineața acelei zile, Andrei fu mai grijuliu ca de-obicei cu ținuta sa. Ișl călcă îndelung pantalonii, își lustrui stăruitor pantofii, alese cea mai frumoasă cămașă, albă. Victor, fratele său mai mare, un tînăr de vreo 22 de ani, strungar la uzinele „Oțelul Roșu" se miră:

— Ce-i, Andrei, aveți vreo festivitate la școală?

Dar Andrei zîmbi tainic și răspunse într-o doară.

— Poate...

Ca întotdeauna, plecară împreună: Andrei la școală, iar Victor la uzină.

*

In secția strungărie, mașinile mergeau din plin. Ștergîndu-și mîinile cu un ghem de cîlți, Victor privi ceasul și înclină mulțumit din cap; terminase în numai cinci ore toate piesele planificate pentru astăzi. Printre ele, nici un rebut. Ișl mai aruncă o dată privirile pe desenul tehnic și, fără să-și dea seama de ce, își aminti de Andrei. A crescut mare, are „secrete"... Victor surîse. Se pregăti să introducă o nouă piesă în mașină, cînd auzi un zvon de glasuri vesele. Ușile mari ale halei se deschiseseră lăsînd să intre un grup de pionieri. Erau însoțiți de instructoarea superioară și de maistrul secției. Unul dintre pionieri se apropie grăbit de Victor, și Victor exclamă uimit:

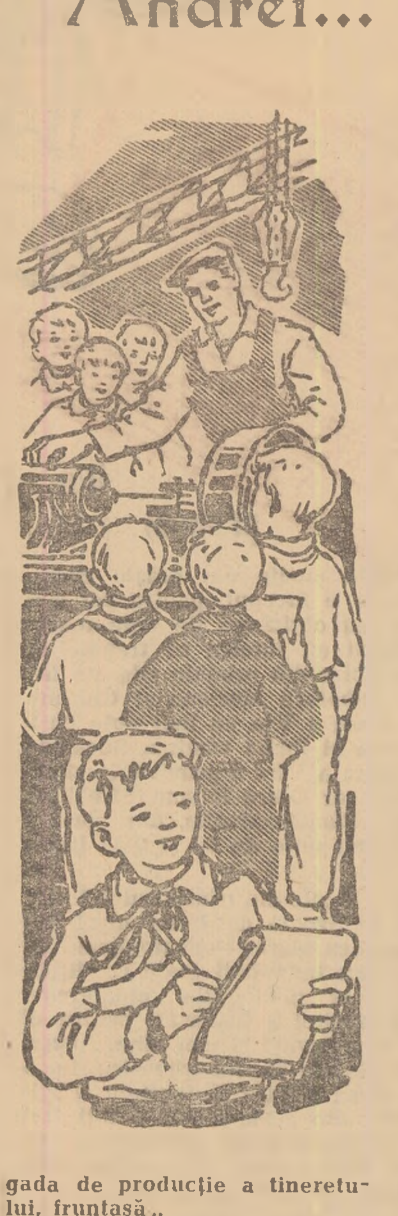
— Andrei?!

Andrei zîmbi:

— De ce te miri? Am venit în vizită la voi, la utemiști...

Din apropiere, se auzi glasul tovarășei instructoare, care se adresa emoționată responsabilului brigăzii de producție a tineretului.

— Sînt pionierii clasei a VII-a. Unii dintre ei vor împlini în curînd 14 ani. Cu toții doresc fierbinte să facă parte din rîndurile Uniunii Tineretului Muncitor... Pregătirile au început de mult. Pentru astăzi, ne-am gîndit să vizităm brigada de producție a tineretului, fruntașă..

Victor își privi cu dragoste fratele mai mic, și-și spuse încet: „Da, a crescut..."

— Ce-ai spus? întrebă Andrei.

— Nu fi prea curios! se încruntă în glumă Victor. Mai bine dă-mi șublerul de colo...

*

A fost o zi minunată. Pionierii din clasa a VII-a au aflat despre munca, despre succesele utemiștilor. După schimb, s-au întîlnit la clubul întreprinderii. Acolo, pionierii au povestit, la rîndu-le, despre felul în care învață, despre activitățile pionierești pe care le desfășoară și mai ales despre pregătirile pe care le fac pentru a deveni utemiști. Citind Statutul U.T.M., au aflat despre ce înseamnă a primi calitatea de membru al U.T.M., despre înaltele îndatoriri ale utemistului. Cercetînd cărți și reviste, organizînd adunări de neuitat, ei au aflat despre faptele utecîștilor care, sub conducerea partidului, au luptat eroic în anii grei ai ilegalității pentru cauza clasei muncitoare. Articolele din ziare, care vorbesc despre succesele în muncă ale utemiștilor din uzine, de pe ogoare, din școli, au fost adeseori citite în colectiv de pionierii clasei a VII-a. Fiecare dorește să merite să facă parte din rîndurile acestor tineri.

Utemiștii i-au ascultat cu bucurie pe băieții dintr-a șaptea, promițîndu-le să-i ajute în pregătirile pe care le fac.

— Viitoarea noastră adunare generală a organizației de bază U.T.M. va avea ca temă trăsăturile morale ale tînărului din patria noastră socialistă. Vă invităm și pe voi, tovarăși pionieri, la această adunare! spuse secretarul organizației, spre bucuria pionierilor.

*

Seara, acasă, Victor și Andrei au stat îndelung de vorbă. Mama s-a mirat:

— Ce tăinuiți acolo? Pînă acum n-ați discutat niciodată atît de serioși!

Se uită la cel mai mic dintre băieți și surîse:

— Ai crescut și tu, Andrei!... Pot să spun acum că am doi băieți în toată firea!

SANDU ALEXANDRU

Mînuitorii de păpuși

La noi, la Casa pionierilor din Oradea, funcționează, printre altele, și un cerc de teatru de păpuși. Scena e micuță, iar actorii nu depășesc o jumătate de metru înălțime. Acestea le vede publicul... Ceea ce însă nu vede publicul sînt adevărații însuflețitori ai micului teatru: pionierii care mînuiesc păpușile și vorbesc în locul lor. Negrău Mircea, Hütner Agneta, Buda Florian și alții fac parte dintre cei mai talentați mînuitori. Nu sînt „artiști de meserie", ci pionieri care, iubind arta păpușărească, au învățat-o aici, la Casa pionierilor. Ți-e mai mare dragul să-i vezi cu cîtă îndemînare mînuiesc păpușile, cu cît haz rostesc replicile. Iți vine să crezi că păpușile au prins viață. Incîntarea spectatorilor — mai ales a celor mititei de tot, din clasele mici sau de la grădiniță — e de nedescris. Nu mai ostenesc aplaudînd cele mai frumoase pasaje din scenetele „Bursucel învață carte", „Vulpoiul croitor", „Colțul viu" și altele.

Să le urăm micilor artiști, mînuitori de păpuși, mult succes în pregătirea viitoarelor spectacole!

APPEL PAVEL
cl. a V-a
membru al cercului de corespondenți de la Casa pionierilor din Oradea

Jocuri pe

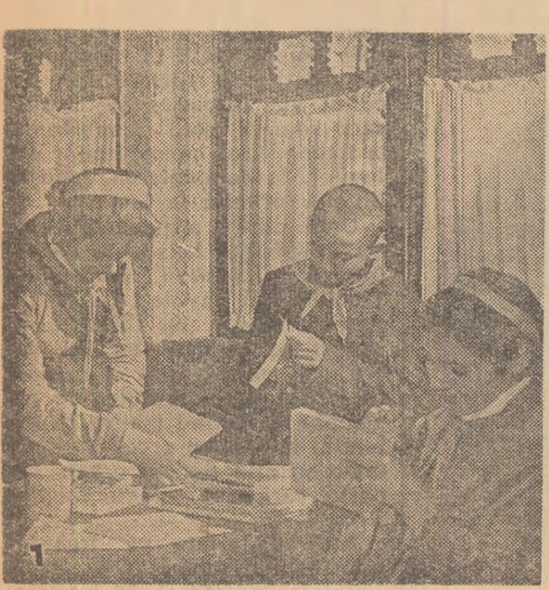
FIZICĂ - CHIMIE

După cum știți și voi, oul este mult prea mare ca să poată să încapă prin gîtul sticlei. Totuși, oul e în sticlă! Și încă teafăr, fără vreo zgîrietură măcar! Cum a ajuns oul în sticlă?

Iată cum: L-am pus în prealabil în oțet concentrat (tare) unde a stat pînă i s-a muiat coaja. Atunci, cu multă atenție, l-am strecurat în sticlă. Am turnat peste el apă rece și oul și-a recăpătat forma naturală, coaja și-a recăpătat tăria. Apa o putem arunca din sticlă și atunci va rămîne numai oul!

*

Luăm două căni cu apă, umplute în măsură egală. Vrem să-i distrăm pe cei din jurul nostru și le arătăm, că într-una din căni oul se duce la fund, într-alta, nu. Apoi, aducem alt ou și repetăm experiența. Poate, spectatorii au crezut că oul e de vină? Dar se întîmplă acelaș lucru. Care e motivul? Foarte simplu. Într-o cană cu apă am pus sare, în cealaltă, nu. Cu 1—2 linguri de sare apa a devenit mai concentrată și ține oul la suprafață.

Luna cărții la sat

Comuna Topoloveni, raionul Găești, regiunea Argeș. Printre cititorii cei mai frecvenți ai bibliotecii sătești sînt și pionierii. Dar nu numai atît. Iată-i pe pionierii Oprea Victoria, Vochin Ion, Cîrciumărescu Victoria și alții, reparînd volumele mai uzate. (foto 1).

Ce bine e în casă! Familia nu duce lipsă de nimic, în sobă arde focul, aparatul de radio cîntă... Acum însă e liniște, bunica se grăbește să-și termine ciorapul de lînă, iar nepoata, pioniera Piscotan Cornelia, din clasa a VII-a, citește cu voce tare. Bunicăi, ca și nepoatei, îi plac basmele. (foto 2).

La librăria din comună au sosit ultimele noutăți literare! Dornici de a-și îmbogăți biblioteca personală, pionierii cercetează cărțile cu interes. (foto 3).

Voi cum procedați?

Duminică, pe terenul de sport al școlii, „atleții" unității își făceau „încălzirea" înainte de concurs. Tovarășul instructor superior se adresă lui Virgil, președintele detașamentului clasei a VI-a:

— Văd că pionierii din detașamentul vostru nu sînt prea punctuali; n-au venit decît vreo cincisprezece! Cît o să-i mai așteptăm pe ceilalți?

Virgil ridică din umeri:

— Păi nici nu trebuie să-i așteptăm! Au venit numai cei pe care i-am chemat eu!

Instructorul se miră:

— Cum așa, numai cei „chemați?".

— Păi da, explică Virgil. Vreau să spun că i-am chemat numai pe cei care au primit „carnetul pionierului". Aceștia au cel mai mult nevoie să facă antrenament, să-și treacă normele pentru distincții!

Tovarășul instructor clătină din cap dojenitor:

— N-ai procedat bine, Virgil, și iată de ce. Este greșit ca în acțiunile și activitățile pe care le desfășurăm pentru a-i ajuta pe pionieri în vederea îndeplinirii condițiilor, să fie atrași numai cei care au primit „carnetul pionierului". Scopul nostru este ca toți pionierii să învețe astfel încît, îndeplinind prima condiție, aceea de a avea medii de cel puțin 7, să primească acest carnet. Or, pentru a le trezi dorința de a se număra printre cei mai buni, ei trebuie să participe la acțiunile grupei și detașamentului. Cu toții trebuie să se pregătească pentru a putea îndeplini condițiile pentru obținerea distincțiilor pionierești și tocmai aceste acțiuni și activități le vor fi de folos în pregătirea lor. Atîta vreme cît voi, colectivul de conducere al detașamentului, vă veți îngriji în special de cei care au primit carnetul pionierului, să știți că veți greși. Detașamentul, grupele, au datoria să organizeze astfel feluritele acțiuni și activități în munca pentru obținerea distincțiilor, încît toți pionierii să participe la ele cu interes și fiecare să poată spune: „Da, acum mă simt și mai pregătit pentru a îndeplini o anume condiție". Te rog, dragă Virgil, să te gîndești bine la ceea ce ți-am spus.

...Adăugăm: această ultimă frază, adresată lui Virgil, o adresăm, la rîndul nostru, și altor președinți de detașament.

AL. OVIDIU ZOTTA

În marșul vieții sprinteni am pornit

Comuna Dor Mărunt se află în raionul Lehliu din regiunea București. Iarna nu și-a așternut încă zăpada cu multă dărnicie pe aceste locuri, totuși în acea zi ninsese cu o puzderie de fulgi mărunți, purtați de bătaia vîntului. Și aici, la Școala de 7 ani din comuna Dor Mărunt, întîlnești copii preocupați de începutul unui nou trimestru de școală. Vacanța de iarnă s-a sfîrșit, lăsînd în urma ei amintiri plăcute. Cîntecele minunate mai stăruie parcă, la fel dansurile populare, poeziile învățate și recitate cu mult suflet, piesele de teatru jucate... Dar nu numai atît. Ei au vizitat la gospodăria agricolă colectivă „Viață Nouă" din comună, atelierul de tîmplărie și fierărie, au avut o frumoasă întîlnire cu președintele gospodăriei agricole colective, tovarășul Gheorghe Răduț, care le-a povestit multe lucruri interesante. In comună, se întîlnesc pretutindeni urmele mîinilor lor pricepute și destoinice. Astfel, au contribuit la amenajarea și întreținerea parcului din comună, în curtea școlii au plantat nenumărați puieți. Acum, cînd a început din nou școala, învățătura — datoria lor principală — a început a fi împlinită cu nerăbdare și dorința de a ieși biruitori în cel de-al doilea trimestru. E atît de frumos, de ușor să înveți, cînd școala te așteaptă cu clasele-i largi, bine încălzite, cînd manualele școlare — dar neprețuit — le amintesc, zi de zi, de grija nemăsurată pe care le-o poartă partidul!

In biblioteca școlii, există aproape 8.000 de volume. S-ar fi putut auzi așa ceva la o școală dintr-o comună, în trecut, cînd domneau în sat boierii și chiaburii? Dorința de a citi a devenit atît de obișnuită pentru pionieri, încît ar părea mirați să audă de un copil căruia nu-i place să citească. Din rîndurile așternute cu măiestrie pe filele atîtor cărți semnate de scriitori clasici și contemporani, ei descoperă o lume nesfîrșită de cunoștințe noi și de frumuseți.

Pionierii de la Dor Mărunt au devenit cunoscuți în comună și ca buni artiști. Pe scena căminului cultural au prezentat deseori programe artistice bine alcătuite și interpretate cu tragere de inimă. La școală, ei vizionează filme, urmăresc programul de la televizor, iar în curtea școlii au un teren de sport complet amenajat.

Aici se întîlnește ceea ce-i de fapt obișnuit și firesc ori și unde în țara noastră: condiții minunate pentru a putea învăța, pentru a-și însuși cît mai multe deprinderi frumoase. De ziua sărbătoririi Republicii noastre, la 30 Decembrie, au trăit clipe sărbătorești. Cei mai buni dintre ei ca: pionierii Băncilă Tinca din clasa a VII-a A, Ene Gh. Mihai din clasa a IV-a, Negoiță Gh. Vasilica din clasa a V-a A, Marcovici Zamfira din clasa a VI-a B, Stancu Aurelia din clasa a VII-a B și alți pionieri au primit distincții pionierești.

O viață sărbătorească le conduce pașii spre zilele și mai luminoase de mîine.

„Cu întreg detașamentul,
fără teamă,
In marșul vieții sprinteni
am pornit
Iar mîine, dacă patria ne
cheamă,
Lupta-vom pentru ea
nebiruit..."

M. LICIU

Gimnastica de înviorare

Exercițiile de gimnastică făcute dimineața, imediat după ce v-ați trezit, vă vor alunga moleșeala somnului, vă vor înviora și vă vor da o dispoziție de muncă și... joacă de care vă veți convinge singuri!

Pentru cei care n-au practicat încă gimnastica de înviorare, și pentru cei care-o practică deja, îmi îngădui să dau următoarele sfaturi.

După ce v-ați trezit din somn, nu mai zăboviți în pat nici un minut. „Echipamentul" cu care veți face gimnastica de înviorare să nu fie în nici un caz pijamaua sau cămașa de noapte, ci chilot și maieu sau altă îmbrăcăminte ușoară și comodă. Înainte de-a începe gimnastica, deschideți fereastra, să intre aer curat. După terminarea programului de gimnastică, spălați-vă cu apă rece pînă la brîu iar apoi continuați restul programului.

Acum, iată cîteva exerciții pe care le puteți practica în fiecare dimineață, timp de 5—10 minute. Fiecare exercițiu trebuie repetat de 3—4 ori.

Exercițiul 1. Mers prin cameră. La început, cu pași mari și rari, apoi din ce în ce mai

mici și mai repezi, pînă treceți la alergare. Din alergare treceți la pas de marș, rărind ritmul pînă ajungeți iar la pasul rar și mare.

Exercițiul 2. Picioarele depărtate, brațele întinse lateral. Aplecare laterală spre stînga, pînă cînd palma stîngă atinge piciorul stîng, mai jos de genunchi, și revenire în poziția de plecare. Aceeași mișcare spre partea dreaptă. Păstrați brațele întinse lateral și îndoiți-vă numai din trunchi.

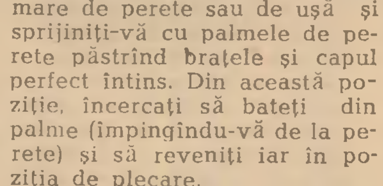
Exercițiul 3. Așezați mîinile pe masă sau pe spătarul unui scaun și stați apropiat de el. Faceți un pas mare înapoi cu piciorul drept, apoi cu cel stîng, și aplecați-vă înainte,

păstrînd brațele și picioarele întinse. Reveniți, făcînd aceiași pași înainte, și stați în poziție de drepți.

Exercițiul 4. Stați la un pas mare de perete sau de ușă și sprijiniți-vă cu palmele de perete păstrînd brațele și capul perfect întins. Din această poziție, încercați să bateți din palme (împingîndu-vă de la perete) și să reveniți iar în poziția de plecare.

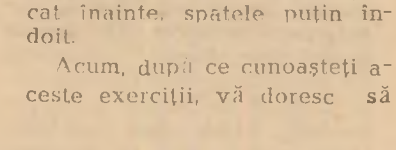
Exercițiul 5. Culcat pe spate. Ridicare în șezut cu ge-

nunchii îndoiți, cu mîinile întinse lateral, apoi revenire în poziția culcat...

Exercițiul 6. Terminați programul de gimnastică stînd în fața ferestrei deschise și făcînd mișcarea de respirație: ducerea brațelor prin lateral în sus, o dată cu ridicarea pe vîrfuri a picioarelor. Inspirați profund. Expirația o faceți revenind în poziția de la început, cu genunchii ușor îndoiți, brațele pe lîngă corp, capul aplecat înainte, spatele puțin îndoit.

Acum, după ce cunoașteți aceste exerciții, vă doresc să

perseverați în practicarea gimnasticii de înviorare.

ELENA LEUȘTEAN
Maestră a sportului
din R.P.R.

Ei au primit distincțiile pionierești

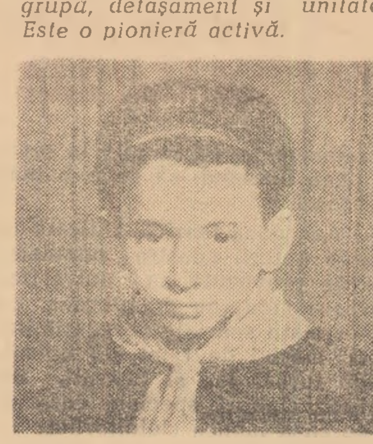
Zaharia Constantin, președinte de grupă în detașamentul clasei a III-a A de la Școala de 7 ani „Dr. Petru Groza" din Deva. Pe lîngă notele bune pe care le are este și un bun organizator. Datorită lui, în grupă se realizează multe acțiuni pionierești frumoase, atractive și interesante.

Popescu Paula se numără printre pionierii din detașamentul clasei a VI-a de la Școala pedagogică din orașul Suceava. La fel ca și ceilalți pionieri care au primit distincțiile pionierești, ea a învățat bine, a participat cu drag la acțiunile pionierești inițiate de grupă, detașament și unitate. Este o pionieră activă.

Butnaru C. Maria este printre pionierii fruntași ai unității de la Școala de 7 ani din satul Ionășeni, raionul Dorohoi. A încheiat primul trimestru numai cu medii de 10 și pe lîngă faptul că este o bună colegă și ajută cu drag pe cei rămași în urmă, ea este și o pricepută responsabilă a gazetei de perete.

Bădulescu N. Ion face parte din colectivul de conducere al unității de pionieri de la Școala de 7 ani „1 Mai" din Drăgășani, regiunea Argeș. Notele pe care le are, activitatea pe care o duce în cadrul Casei pionierilor din oraș, arată că este unul dintre pionierii care fac cinste unității lor.

O dorință fierbinte

Dacă veți merge în unitatea de pionieri a Școlii medii nr. 6 din Ploiești, nu cred să întîlniți vreun pionier care să nu dorească mult de tot să obțină distincția pionierească. „Se poate, veți zice voi, dar nu-i de-ajuns numai să dorești steluța roșie, trebuie să te și străduiești s-o meriți!" Aveți dreptate. De aceea, să lăsăm să vorbească faptele pionierilor, să vedem dacă și ei au înțeles lucrul acesta.

*

...Orele s-au terminat. Se pregătesc cu toții de plecare. Doar pionierii grupei a II-a din detașamentul clasei a V-a B mai rămîn.

— Ionele, începe Tătaru Lenuța, președinta grupei, de ce ai luat iar o notă proastă?

— Am învățat, dar... se încurcă Ionel.

Nu știu ce-au mai spus și ceilalți, ce explicații le-o fi dat Ionel Alexandru și ce-au hotărît pionierii în adunarea aceea. A doua zi însă, la gazeta de perete, a apărut un anunț: „Grupa a II-a organizează o adunare despre „Cum îmi iau notițe la ore și cum învăț acasă?" Sînt invitate și celelalte grupe de pionieri din detașament". A fost o adunare interesantă, folositoare nu numai pentru Ionel, ci și pentru alții. Pentru a putea îndeplini cum se cuvine principala condiție necesară obținerii distincției pionierești — învățătura, s-au hotărît cu toții să fie mai atenți la ore și să-și respecte cu multă strictețe programul zilnic. Este un lucru de care țin seama și pionierii celorlalte detașamente. Așa se face că mulți, foarte mulți, au numai note foarte bune. Dar note bune li s-ar putea da și la activitățile pionierești. Cîte lucruri interesante n-au aflat ei despre trecutul de luptă al clasei muncitoare, în adunările pionierești! Sau cîte alte fapte nu le-au rămas întipărite în minte, cu prilejul vizitării muzeului de la Doftana! După adunarea pregătită de detașamentele celor patru clase a VII-a despre „Realizările regimului democrat popular în regiunea Ploiești" și după vizitarea uzinelor „1 Mai", a rafinăriilor, cu cîte noutăți nu și-au îmbogățit pionierii cunoștințele?

„Astăzi a fost o zi dedicată strîngerii fierului vechi, scrie pe una din filele jurnalului de unitate. Am reușit să colectăm 5.000 kg fier vechi". Și zile de acestea au mai fost multe!...

...Nu-i așa că, la Școala medie nr. 6 din Ploiești, pe lîngă dorința pionierilor de a primi steluțele roșii sînt și strădanii care să dovedească că ei le vor merita?

E. CÎRMACIU

Vizită la muzeu

Pentru a cunoaște și studia mai temeinic trecutul glorios de luptă al partidului, pionierii și școlarii din diferite colțuri ale țării vizitează Muzeul de istorie a Partidului Muncitoresc Romîn. Aici ei fac cunoștință cu multe momente grăitoare din lupta partidului nostru.

Eroi ai clasei muncitoare

Constantin David

La 21 ianuarie se împlinesc 20 de ani de cînd a fost ucis de către bandele legionare, luptătorul comunist Constantin David.

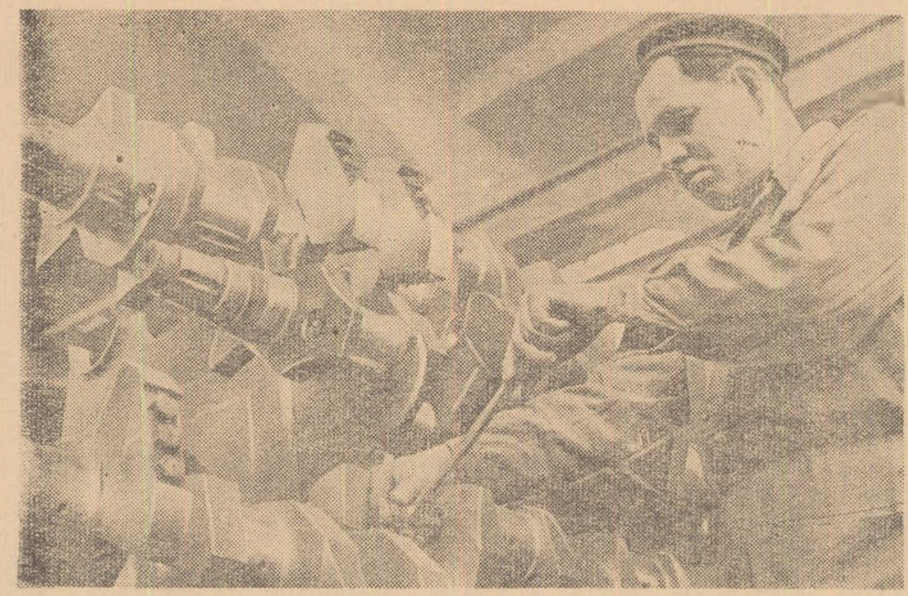
Intreaga sa viaţă, luptătorul comunist Constantin David şi-a inchinat-o luptei pentru libertate, pentru zdrobirea nedreptei orinduiri burghezo-moşiereşti. Şi nu era de loc uşor, dragi copii, să desfăşori o astfel de activitate, cînd la tot pasul te pîndeau copoii siguranţei, poliţiei, cînd pentru un cuvînt rostit sau tipărit împotriva claselor stăpînitoare de atunci, te aşteptau bătaia, schingiuirile, uneori chiar moartea. Era nevoie de un adevărat eroism, de un adevărat curaj şi pricepere, pentru a face faţă activităţii in astfel de condiţii. Dar comuniştii, cei mai buni fii ai poporului nostru, nu s-au lăsat înfrînţi de nici un fel de greutăţi. Scopul minunat pentru care luptau, increderea în victoria cauzei lor drepte le dădea forţa necesară luptei.

Încă din anii uceniciei, la C.F.R., Constantin David începe să înţeleagă cauzele mizeriei în care se zbătea poporul şi, tot atunci îi cunoaşte pe cei ce conduceau lupta maselor asuprite pentru o viaţă mai bună. Constantin David înţelege că locul lui e în frontul comuniştilor, al luptătorilor neobosiţi pentru eliberarea clasei muncitoare. Utecistul, iar mai tîrziu comunistul Constantin David, participă cu toată vigoarea şi forţa sa tinerească la acţiunile organizate de partid. Se ocupă de pregătirea martorilor pentru procesul ceferiştilor, organizează noi celule de partid la C.F.R., organizează greve, intruniri ale muncitorilor la care ia cuvîntul, se ocupă de educaţia tinerilor ceferişti. In 10 ani – între 1931 şi 1940 – Constantin David a fost arestat nu mai puţin de 24 de ori. Intotdeauna, conştient şi dîrz, a înfruntat cu demnitate pumnii şi bitele călăilor Siguranţei.

In anul 1940 un nou val de teroare s-a abătut asupra ţării. Legionarii, duşmanii înrăiţi ai poporului, terorizau populaţia paşnică, comiteau cruzimi de neînchipuit. Bineînţeles, ţinta nelegiuirilor lor era, în primul rînd, conducătorii luptei poporului, comuniştii. Mulţi fii devotaţi ai poporului nostru au căzut victime nelegiurilor legionare. Printre aceştia se numără şi Constantin David.

...La 20 de ani de la moartea sa, gîndurile noastre se îndreaptă spre eroul care şi-a închinat tînăra sa viaţă luptei nobile şi curajoase pentru făurirea unei vieţi fericite. Viaţa sa constituie un minunat exemplu de patriotism fierbinte, de nemărginită dragoste de oameni.

La drum — cu aparatul fotografic

De data aceasta mi-am propus să vizitez cîteva fabrici din Capitală. Cîte nu sînt de văzut în fabrică, unde lucrează cu hărnicie părinţii şi fraţii noştri mai mari!

Aşadar, mi-am luat aparatul de fotografiat şi am pornit la drum. M-am oprit mai întîi la Uzinele „23 August". Aici am văzut nişte vagoane cît casa! Meşterii de aici le lucrează. M-am apropiat cu aparatul de unul din muncitorii care lucrează la primele motoare de 450 c.p. din anul acesta, şi ...gata prima fotografie. Dumitru Costache, aşa îl cheamă pe harnicul lăcătuş mecanic, din prima fotografie.

Le-am mulţumit harnicilor metalurgişti şi am plecat. Unde? La I.O.R. — acolo unde se fabrică aparate optice de mare precizie. Altădată, astfel de aparate, necesare spitalelor, institutelor de cercetări ştiinţifice, şcolilor şi facultăţilor, se importau din străinătate. Acum, acestea se produc aici, în fabrică. Nu de mult, a intrat în producţia de serie electrocardiograful, aparat necesar în medicină (iat-o în fotografia a doua pe montoarea electrolistă Hareta Ungureanu tocmai lucrînd la un asemenea aparat).

Şi acum, să vă prezint a treia imagine. Ea înfăţişează pe comunista Maria Iepure de la „Industria bumbacului A". Harnică textilistă! Nu trece zi să nu depăşească ea planul, dînd fire de cea mai bună calitate. Şi trebuie să ştiţi un lucru, dragi copii: şi textilista Maria Iepure lucrează pînzeturile albe ca spuma din care sînt făcute cămăşile noastre!

GHEORGHIŢĂ — REPORTERUL

Construit în anii puterii populare

FABRICA DE MOBILĂ DIN IAŞI

— Priviţi! Ce era aici pînă mai ieri? Un maidan! Oamenii din împrejurimi sînt pur şi simplu uimiţi! Cînd s-au ridicat toate acestea?

Dumitru Minea, secretarul organizaţiei U.T.M., este dispus oricînd, ore întregi, să-ţi vorbească de fabrică. Aici aproape toţi muncitorii, maiştrii, şi inginerii sînt tineri.

Maiestoasă, impunătoare prin măreţia ei, Fabrica de mobilă din Iaşi este o mîndrie a harnicilor ei constructori, a tuturor ieşenilor.

Este una din cele mai moderne fabrici din ţară. Utilajul? Spun bătrînii muncitori că azi, se lucrează aci, cu maşini la care în trecut nici în vis nu s-au gîndit. Iată, de exemplu, un uscător special: 3 zile, în loc de şase luni — acesta este termenul în care se usucă acum lemnul, cu ajutorul instalaţiilor moderne, pentru a putea intra în procesul de fabricaţie.

În trecut crîncena exploatare capitalistă, condiţiile mizere în care lucrau muncitorii cîte 10 şi 12 ore pe zi făceau ca zeci de muncitori din fosta făbricuţă de mobile, cu utilaj rudimentar, ce se afla la marginea oraşului, să se îmbolnăvească.

Azi, noua fabrică, ridicată în anii puterii noastre populare, este prevăzută cu pulverizatoare moderne de nitralac, cu instalaţii speciale de ventilaţie, cu maşini de tăiat, de finisat, de turnat lac şi lustruit, cu benzi-slaifuri speciale care uşurează munca şlefuitorilor.

Şi o dată cu fabrica, au crescut oamenii. Nici nu se instalaseră încă toate maşinile cînd, cu ajutorul organizaţiei de partid, în fabrică s-au organizat cursurile de calificare. Utemistul Nicolae Olaru, aici în fabrică, a văzut pentru prima dată o maşină modernă de şlefuit cu petrol. Acum el mînuieşte cu multă siguranţă maşina, fiind unul din muncitorii fruntaşi, cu care organizaţia de U.T.M. se mîndreşte. Cînd a venit la tapiţerie Georgeta Mărcuţă nu cunoştea prea bine meseria de tapiţer. Dar comuniştii de aci, noii ei tovarăşi de muncă, au ajutat-o cu multă dragoste. Azi, după numai şase luni de zile, ea este una din cele mai harnice şi pricepute muncitoare. Comunista Elena Gheorghiu ajută multe tinere, printre care pe Elena Butnaru, Elena Mihăilă, Doina Vasilica şi altele, să se califice, să devină muncitoare pricepute.

Rezultatele harnicilor muncitori de aci, voi, pionierii le vedeţi deseori, chiar în casele voastre: „Dormitor 1960", „Camera de zi", „Camera de tineret" etc. Mobila uşoară, elegantă, trainică şi cu o linie modernă ce poartă marca fabricii din Iaşi, vorbeşte despre munca oamenilor de aci, despre fabrica nouă, ridicată în anii noştri — în anii puterii populare.

ŞTEFAN SÎRBU

Un nou cămin cultural

E linişte. In sală luminile s-au stins... Pe scenă perechile de dansatori saltă cu vioiciune. Apoi un cîntec şi o snoavă. Spectatorii rîd cu poftă...

Ştiţi unde se petrec acestea? În comuna Cavadineşti, raionul Bujor, regiunea Galaţi. In această comună, de curînd, sătenii au sărbătorit încă o realizare: ei au terminat construirea căminului cultural cu o sală de spectacole spaţioasă şi elegantă de peste 400 locuri. Biblioteca noului cămin are încă de pe acum mai mult de 4.200 volume.

Se aprind luminile...

Zece stîlpi, şi încă zece... Şi cu fiecare stîlp pe care sînt întinse sîrmele creşte bucuria în inimile sătenilor: şi locuitorii de aci, din vîrful muntelui, vor avea în curînd lumină electrică, radio, televizor! Iliuţă priveşte atent la electricianul care montează izolatorii de porţelan. Dar cel mai mult îi atrage atenţia transformatorul de înaltă tensiune. „Dar la ce slujeşte transformatorul, nene?" întrebă Iliuţă. „La ce slujeşte?" repetă electricianul întrebarea. Cînd omul a descoperit electricitatea, şi-a dat seama că-i o forţă uriaşă, care trebuie strunită, dirijată. Fără acest transformator, de care mă întrebi, electricitatea trimisă de hidrocentrale şi termocentrale ar strica becurile, ar deveni primejdioasă".

— Dar ce are înăuntru? întrebă curios Iliuţă.

— Dacă te interesează, hai să mergem acolo unde se construieşte, răspunse electricianul. Dar să ştii, mergem pe... calea gîndului. Ascultă...

Şi Iliuţă îşi imagină deodată, un oraş. „Este Craiova!" îi răspunse mirării lui Iliuţă — muncitorul. Sîntem la poarta uzinelor „Electroputere". Parcă-i un orăşel, nu? Hai să intrăm acolo unde se fabrică transformatoarele... Intrară amîndoi într-o hală lungă, curată ca o farmacie. Aici lucrau numai fete. Făcură cunoştinţă cu utemista Lucreţia Pîrvu, şefa brigăzii de tineret a secţiei bobinaj. Iliuţă văzu cum dintr-un mosor uriaş se desfăşurau sute de metri de sîrmă. Muncitoarele, cu multă atenţie şi pricepere, o înfăşurau apoi pe un cilindru. Dar iată că bobinele, aşa înfăşurate, plecară în altă secţie, la muncitorii din brigada de tineret condusă de utemistul Florea Chircan. Erau cu toţii foarte atenţi la lucru, aşa că Iliuţă se mulţumi să observe cum se făceau transformatorii. Tablele speciale, tăiate şi împachetate în diferite poziţii, aşezate într-un schelet de fier, se introduceau apoi în bobine. Lucrul acesta cere multă pricepere. Şi după ce „bobinele" acestea-s introduse în ulei şi fixate într-o cutie specială, transformatorul e gata şi el la drumul ştandului de probă.

— Să mergem, îl făcu atent pe Iliuţă, electricianul. Ne întoarcem în sat. ...Se lăsase seara. Dar, în satul lui Iliuţă, aşezat între crestele munţilor „lampa lui Ilici" se aprinsese. Şi tot pe calea firelor, un gînd de adîncă recunoştinţă porni către toţi acei care, îndeplinind hotărîrile partidului, contribuie prin strădaniile lor, la electrificarea zecilor de sate ale patriei noastre, la uşurarea şi înfrumuseţarea vieţii omului.

ELENA TOFAN

Cei mai buni fii ai poporului nostru propuşi candidaţi ai Frontului Democraţiei Populare

În întreaga ţară, într-o atmosferă de sărbătoare, oamenii muncii propun candidaţi pentru alegerile de deputaţi în Marea Adunare Naţională şi în Sfaturile populare.

Peste tot — în fabrici, în uzine, în institutele de cercetări, la catedrele şcolilor — oamenii muncii din patria noastră întîmpină sărbătoarea alegerilor cu noi succese în muncă. Iar din rîndul lor — cei mai buni muncitori, colectivişti, activişti de partid şi de stat, oameni de cultură, militari, gospodine — sînt propuşi condidaţi ai Frontului Democraţiei Populare pentru alegerile de deputaţi în Marea Adunare Naţională şi în Sfaturile populare.

...Zilele trecute, în cea mai mare şi frumoasă sală a Atelierelor C.F.R „Griviţa Roşie" din Capitală, în prezenţa unei mulţimi imense, a fost propus candidat al F.D.P. pentru alegerile de deputaţi în Marea Adunare Naţională, în circumscripţia electorală nr. 1 „Griviţa Roşie", tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Miile de muncitori ceferişti, muncitori de la alte fabrici şi uzine din raion, profesori, au ovaţionat îndelung, au aplaudat minute în şir exprimîndu-şi entuziasmul pentru propunerea făcută. Apoi, numeroşi participanţi la adunare au luat cuvîntul. Fierarul Ion Beja, emoţionat, şi-a încheiat cuvîntarea: „...Pentru toate cele ce am înfăptuit pînă acum sub conducerea înţeleaptă a partidului, a Comitetului său Central, pentru tot ce ştim cu siguranţă că vom înfăptui în anii viitori, sprijin cu toată căldura propunerea făcută în această adunare".

Profesorul Petre Marinescu a vorbit apoi despre importantele realizări în domeniul învăţămîntului şi culturii obţinute de poporul nostru, iar pensionarul Petre Creţu a subliniat, în cuvinte emoţionante, marile construcţii moderne care dau o nouă şi impunătoare înfăţişare cartierului Griviţa...

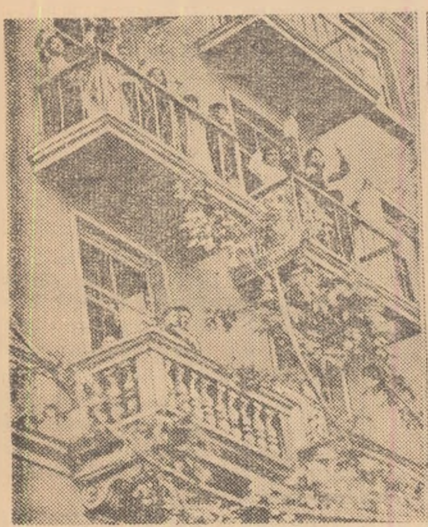
In cuvinte calde, din care răzbăteau dragostea fierbinte faţă de cel mai iubit fiu al poporului nostru, toţi vorbitorii au susţinut propunerea candidaturii tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej în circumscripţia electorală nr. 1 „Griviţa Roşie".

Miile de oameni ai muncii, aflaţi în sala Atelierelor C.F.R., au trimis apoi tovarăşului Gheorghiu-Dej o scrisoare. „Adunarea a propus în unanimitate, pentru alegerile în Marea Adunare Naţională, candidatura dumneavoastră, iubite tovarăşe Gheorghe Gheorghiu-Dej, conducător încercat al Partidului Muncitoresc Romîn şi al întregului nostru popor, ridicat din rîndurile muncitorimii ceferiste. Lupta dumneavoastră neînfricată pentru victoria cauzei clasei muncitoare, activitatea neobosită pe care o desfăşuraţi în fruntea Comitetului Central al P.M.R. pentru succesele operei de construire a socialismului, pentru viitorul luminos şi fericit al patriei noastre, constituie pentru noi o înaltă pildă de urmat".

In adunări entuziaste, care au avut loc în întreaga ţară, oamenii muncii au propus candidatura în alegerile pentru Marea Adunare Naţională şi a tovarăşilor Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraş, Petre Borilă, Nicolae Ceauşescu, Alexandru Drăghici, Ion Gheorghe Maurer, Alexandru Moghioroş — membrii ai Biroului Politic al C.C. al P.M.R., conducători încercaţi ai poporului nostru.

In cuvîntările lor, oamenii muncii, participanţi la adunări, şi-au arătat hotărîrea de a întîmpina alegerile — sărbătoare a poporului nostru, prin tot mai însemnate succese în producţie şi în toate domeniile de activitate.

Pentru alegerile în Marea Adunare Naţională şi în Sfaturile populare, pe tot cuprinsul ţării au mai fost propuşi candidaţi muncitori, tineri colectivişti, savanţi şi scriitori, profesori, militari, activişti de partid şi de stat, oameni ai muncii de la oraşe şi sate.

Faţă în faţă

Priviţi aceste fotografii: cele din stînga (sus) reprezintă aspecte din Republica Populară Democrată Coreeană. Aci, copiii trăiesc în case luminoase, învaţă în sute de şcoli, sînt înconjuraţi de grija deosebită a partidului şi guvernului... In ţară numărul grădiniţelor, al şcolilor creşte mereu. In anii puterii populare, R. P. D. Coreeană a devenit tot mai bogată, tot mai înfloritoare. Case noi, întreprinderi puternice s-au înălţat peste tot. În 1960 industria a produs de aproape 8 ori mai mult decît în 1944.

Cu totul alta este situaţia în Coreea de Sud. Iată o fotografie—în dreapta (jos)—care înfăţişează „locuinţa" unei familii din oraşul Seul. Trăind în cocioabe, lipsiţi cu totul de cele mai elementare condiţii de viaţă, numai în 10 luni, anul trecut, au murit de foame sute de şomeri. Mii de ţărani, care nu mai au nici orez pentru hrană, părăsesc satele. Şcolile pentru copii sînt puţine, iar de cămine, de creşe nici nu poate fi vorba. Copiii fie că muncesc la moşieri şi patroni, fie că vagabondează cerşind pe străzi. Mizeria şi viaţa grea a maselor populare din Coreea de Sud devin tot mai insuportabile. Jugul ocupanţilor capitalişti din Statele Unite, apasă greu umerii poporului. Ei vor să stoarcă cît mai multe venituri din ţara subjugată. Dar grevele muncitorilor, manifestaţiile şi protestele lor devin tot mai puternice, demonstrînd voinţa fermă a poporului din Coreea de Sud de a se scutura de jugul exploatării, de jugul ocupanţilor americani.

„Libertyville"

Aşezarea aceasta nu se află înscrisă pe nici o hartă. Dar numele ei este prezent în paginile ziarelor, pe pancartele demonstranţilor, în conştiinţa multor oameni simpli, cinstiţi.

„Libertyville" — satul libertăţii. Un sat cu 80 de locuitori dintre care cel mai bătrîn are 58 de ani, iar cel mai tînăr abia 8 săptămîni. Un sat în plină cîmpie. Un sat cu o istorie scurtă, dar zbuciumată.

80 de oameni se află în iarnă ocrotiţi doar de pînza subţire a corturilor. Mizeria îi încolţeşte, viaţa le este tristă ca paginile unui dramatic roman ai cărui nefericiţi eroi sînt tocmai ei. Cer, cîmpie şi corturi... Dar în cumplita lor suferinţă şi-au păstrat arma ironiei. Au numit mizera lor aşezare de corturi „Libertyville". Satul libertăţii. Dacă puteau, ar fi mutat şi Statuia Libertăţii din New York acolo. Este un loc mai potrivit. Lîngă corturile celor 80 de oameni cu pielea de culoare neagră.

„Libertyville" este o imagine concretă a „libertăţii" de care negrii au parte în S.U.A. „Libertiyville" se află

Tragica odisee a unor negri din S.U.A care au îndrăznit să... voteze

în Tennessee (stat în S.U.A.) Cei 80 sînt oameni simpli. Cu palmele bătătorite, trecuţi prin şcoala aspră a suferinţelor. Dijmaşi cu familiile lor. Ei au fost nevoiţi să se refugieze în corturile din „Libertyville" pentru că au comis nemaiîntîlnita „crimă" de a fi vrut să... voteze. Pur şi simplu pentru că au dorit să-şi îndeplinească dreptul de alegător. Aceasta li-e vina! Numai pentru acest motiv au fost alungaţi de pe pămînturile unde munceau: marii fermieri rasişti nu permit ca în Tennessee negrii să voteze. Dar, oare, nu există o constituţie a S.U.A. care acordă anumite drepturi cetăţenilor? Da, există, dar ea este valabilă doar în cuvîntările reprezentanţilor americani la O.N.U.

Şi totuşi aceşti negri au cutezat. Actul lor curajos i-a costat scump. Au trebuit să părăsească locurile unde trudeau pentru o amară bucată de pîine. Negustorii albi — instigaţi de rasişti — îi alungau din prăvălii. Nu mai puteau cumpăra nici îmbrăcăminte, nici alimente, nici medicamente. Stăpînii întinselor latifundii îi condamnaseră la foamete. Pentru că au îndrăznit să... voteze!

Atunci s-au retras în corturile din apropiere de Somerville. Îndură foametea şi persecuţiile cu o bărbăţie ce răscoleşte conştiinţa oricărui om cinstit din America.

În ajutorul celor din „Libertyville" vin numeroşi americani. Autocamioane cu alimente şi îmbrăcăminte au străbătut sîmbătă strada 53 a New-York-ului îndreptîndu-se spre „Libertyville". În Brodway platforma unui autocamion a devenit tribună. Artişti de teatru şi cinematograf au chemat pe trecători să doneze fonduri pentru curajoşii negri. Americanii cu bani puţini dar cu conştiinţa curată au rupt din modestele lor venituri cîţiva dolari spre a sprijini pe cei 80 de negri. Fiecare dolar, fiecare cent avea însă o valoare însutită, înmiită. Însemna un act de solidaritate cu victimele falsei „democraţii" americane, însemna un gest protestatar.

„Libertyville". O aşezare ce nu există pe nici o hartă. Dar un nume pe care oamenii nu-l vor uita. Un nume ce răsună ca un nou şi răscolitor act de acuzare la adresa mincinoasei „democraţii" burgheze.

E. O.

(După „Scinteia tineretului")

Atlasul pionierului: ANGOLA

Acum, dragi copii, să deschidem din nou atlasul geografic şi să ne aruncăm privirea pe continentul african. Cunoaştem bine harta, nu-i aşa? Doar am mai cercetat-o şi altădată. Cînd? Amintiţi-vă de Nigeria, Coasta de Fildeş, Congo, despre care am mai scris.

Angola se află pe aceleaşi meleaguri, la sud-est de gura fluviului Congo. Cu veacuri în urmă, cînd la ţărmul angolez au acostat primele corăbii portugheze, populaţia băştinaşă ducea o viaţă liberă. Bogăţiile ţării, îndeosebi aurul, au aţîţat pofta nesăţioasă a negustorilor portughezi. Aceştia au chemat în grabă detaşamente înarmate, supunînd în cele din urmă triburile băştinaşe robiei colonialiste.

Care sînt bogăţiile Angolei?

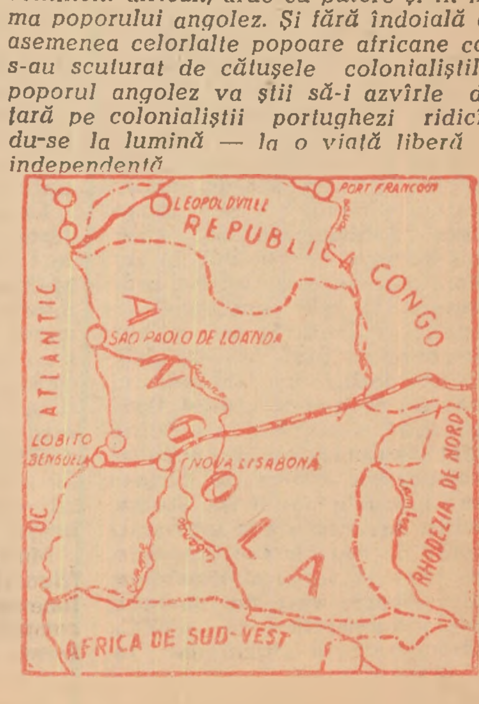
Pe întinse plantaţii se cultivă arborele de cafea, porumbul, bumbacul, trestia de zahăr. Pămîntul se lucrează însă ca şi cu sute de ani în urmă — cu săpăliga! Lucrătorii de pe plantaţii sînt siliţi să trudească de dimineaţă pînă seara, sub soarele arzător, pentru un salariu de mizerie.

Comorile subsolului (cuprul, aurul, diamantele), ca de altfel şi bogăţiile stoarse de pe întinderile plantaţiilor, se află în mîinile capitaliştilor.

Angola este una dintre cele mai înapoiate ţări ale lumii, cu un nivel de trai extrem de scăzut. Mizeria crîncenă domneşte peste tot, atît în ţinuturile mărginaşe cît şi în capitala ţării, Luanda. Populaţia suferă de foame. Copiii băştinaşilor n-au acces la puţinele şcoli care există acolo, acestea fiind rezervate albilor. Populaţia băştinaşă, supusă unei crunte terori poliţiste, este lipsită pînă şi de cele mai elementare drepturi. E destul dacă amintim următorul lucru: ca să călătorească de la o localitate la alta, băştinaşul are nevoie de o autorizaţie specială!

Foamete, analfabetism, teroare... O astfel de „civilizaţie" au adus colonialiştii portughezi în Angola...

Dar flacăra luptei pentru eliberarea din robia colonială, care a cuprins întregul continent african, arde cu putere şi în inima poporului angolez. Şi fără îndoială că, asemenea celorlalte popoare africane care s-au scuturat de cătuşele colonialiştilor, poporul angolez va şti să-i azvîrle din ţară pe colonialiştii portughezi ridicîndu-se la lumină — la o viaţă liberă şi independentă.

ŞTIINŢA şi TEHNICA

Pal, Palex?...

Fiecare dintre voi poate alcătui o listă destul de lungă, cu întrebuinţările lemnului. Ele sînt însă mult mai numeroase decît vă închipuiţi. Cercetările unor institute forestiere şi de industrializare a lemnului din U.R.S.S. ne arată, spre exemplu, că din lemn se pot confecţiona lagăre care înlocuiesc cu succes metalele şi aliajele lor. Lemnul poate fi introdus şi în hrana viţelor, sub formă de „făină". Prelucrată din deşeuri de cetină de pin, aceasta este bogată în vitaminele A, C, E, K. În viitorii ani vor putea fi obţinute sute de mii de tone de drojdie furajeră din lemn... În Urali au fost experimentate construcţii de case, cu cărămizile din argilă, var şi talaj sau rumeguş... Prin prelucrarea chimică, praful de cărbune din lemn poate fi întrebuinţat ca gaz combustibil pentru unele motoare termice...

Să ne oprim aici. Multe dintre cercetările de mai sus vor duce, în anii care vin, la o folosire a lemnului pe scară largă, în domenii cît se poate de variate.

La noi în ţară, în ultimii ani, lemnul a căpătat întrebuinţări tot mai felurite, fiind valorificat tot mai cu folos. Au fost ridicate mari complexe de prelucrare a lemnului, ca cel de la Pipera (Bucureşti), cel de la Blaj, de la Gherla (care va intra curînd în funcţiune), combinatele de la Gălăuţaşi, Preajba etc. Mii şi mii de garnituri de mobilă vor lua drumul noilor apartamente. Dar „valorificarea superioară" a lemnului în aceste întreprinderi nu înseamnă realizarea unor garnituri de mobilă mai diverse, ci şi „PAL", „PALEX", „CAFEA DE STEJAR" etc. Ce sînt acestea toate? Pentru a ne lămuri trebuie să mergem mai întîi în bălţile Dunării. Acolo există un lemn de plop aşa-zis „repede crescător". Pentru foc, e slab; pentru construcţii, e moale. De ce să putrezească însă nefolosit? Tehnicienii noştri i-au găsit o întrebuinţare, şi încă una superioară: din lemnul acesta, tocat ca zarzavatul şi supus unei anumite tehnologii, printre care presatul, se obţin plăcile aglomerate. „PALUL". Alte plăci aglomerate cum ar fi „PALEXUL" sînt fabricate din rumeguş. Altele, cele fibrolemnoase, care se vor fabrica pentru prima oară la noi în ţară, la Blaj, vor fi acoperite cu material plastic în diferite culori, fără a mai necesita şlefuire, vopsire, lăcuire. Acestea toate sînt produse care iau o mare extindere. Practice, ieftine şi frumoase, sînt întrebuinţate la fabricarea mobilei, în construcţii de locuinţe, la construirea vagoanelor, autobuzelor, troleibuzelor, ambarcaţiunilor etc.

Să schimbăm însă drumurile şi să ne abatem puţin pe cărările chimiei. Pînă în ultimii ani, lemnul era folosit la fabricarea hîrtiei, a alcoolului etilic şi fenolului, acestea din urmă fiind folosite, la rîndul lor, ca materii prime pentru industria farmaceutică şi a lacurilor. În anii noştri de democraţie populară a fost construită şi Fabrica de tananţi-Argeşul. Valorificînd deşeurile de stejar, de gogoşi de ristic, de ghindă, fabrica extrage sub formă de pulbere sau blocuri taninul, „cafeaua de stejar", o substanţă necesară industriei pielăriei, în medicină şi chiar la foraj, uşurînd trecerea sapei prin rocele dure. Din deşeurile taninului precum şi ale fabricilor de industrializare a lemnului, rezultă furfurolul, o substanţă mult căutată în fabricarea materialelor plastice, a fibrelor sintetice, în industria farmaceutică.

Tot aici putem aminti că valorificarea superioară a lemnului mai înseamnă şi înlocuirea lui, acolo unde se poate, cu o materie primă mai ieftină. Astfel, la Brăila se află în curs de construcţie o modernă fabrică de chibrituri. Ea va produce 600 milioane cutii de chibrituri cu băţul din... carton duplex, fabricat din stuf. 13.000 m^3 de buşteni de tei vor putea fi astfel economisiţi şi folosiţi la alte lucrări.

În anii care vin, în urma Directivelor Congresului al III-lea al P.M.R., combinatele de industrializare şi prelucrare a lemnului vor furniza industriei şi oamenilor muncii produse tot mai numeroase şi mai bune, valorificînd pentru diferite domenii ale economiei naţionale, lemnul, această bogăţie a ţării noastre.

Micii naturalişti

Îngrijirea plantelor în timpul iernii

Plantelor ornamentale din camere, sau celor din sălile de clasă, trebuie să le creăm unele condiţii speciale de dezvoltare şi înflorire. Mai întîi, e necesar să le asigurăm lumina, aşezînd ghivecele la ferestre, de preferinţă la ferestrele cu orientare sudică. Dacă plantele au frunzele de un verde-gălbui, vom şti că sînt lăsate insuficient la lumină.

O altă condiţie necesară de care trebuie să ţinem seama, este temperatura. Plantele se alungesc şi capătă o culoare verde-palid în condiţiile unei temperaturi prea ridicate. Temperatura optimă de interior este de 15—18 grade C.

Udatul plantelor trebuie să se facă la 2—3 zile.

Aerul, este de asemenea bine să fie deseori primenit şi să nu fie prea uscat.

Plantele au nevoie şi de substanţe minerale, din care să-şi poată „fabrica" substanţele organice. Pentru un ghiveci este suficient să administrăm odată, sau de două ori pe iarnă îngrăşăminte: cîte 0,5 grame azotat de amoniu şi 1 gram superfosfat, împrăştiate departat de tulpina plantei, după care plantele se udă. În lipsă de îngrăşăminte se poate adăuga pămînt amestecat cu mraniţă (bălegar putrezit bine şi cernut).

Să nu uităm că şi plantelor le place curăţenia: frunzele curăţate de praf, respiră şi transpiră normal. Ghivecele şterse în exterior cu o cîrpă aspră, au porii deschişi, prin care aerul poate intra la rădăcina plantei, iar apa din ghiveci, poate fi evaporată.

TEODORA PÎRVU
asistentă, Institutul agronomic, Bucureşti

FRIGUL, PRIETEN AL OMULUI

Oamenii de ştiinţă au arătat că temperatura unui corp este o consecinţă a agitaţiei moleculelor sale. La o temperatură de peste +100°C, moleculele se agită cu o viteză de peste 650 metri pe secundă, ciocnindu-se în această secundă, unele de altele, de milioane de ori. La +100°C, viteza moleculelor ajunge la 640 metri pe secundă. O dată cu scăderea acestei viteze, scade şi temperatura corpului respectiv. Calculînd relaţiile dintre temperatură şi viteza moleculelor s-a putut deduce că, atunci cînd moleculele devin inerte (nu se mai mişcă) această stare corespunde gradaţiei de —273,150°C. Această limită a fost denumită *„zero absolut"*. Interesant de remarcat este faptul că, pe „scara rece" a temperaturilor, oamenii au reuşit să obţină, în laboratoare, temperaturi mai scăzute decît cele cunoscute în spaţiul cosmic. Ei au obţinut temperaturi pînă la —273,149° C, constatînd, nu fără mirare, că în apropierea acestei temperaturi, unele legi ale fizicii sînt răsturnate, iar corpurile au comportări extrem de curioase: metalele pot fi îndoite cu mîna. Aşa cum s-a şi întîmplat, roţile de cauciuc sau butoaiele de benzină pot fi sfărîmate ca nişte simple vase de lut, încă de la temperatura de —87°C, înregistrată în ultimii ani în Antarctida). Coniacul devine un fel de şerbet; alcoolul devine tare ca piatra. Unele corpuri îşi pierd orice rezistenţă faţă de curentul electric, iar heliul, din gaz se transformă în lichid care... se caţără de-a lungul pereţilor vasului, curgînd afară!

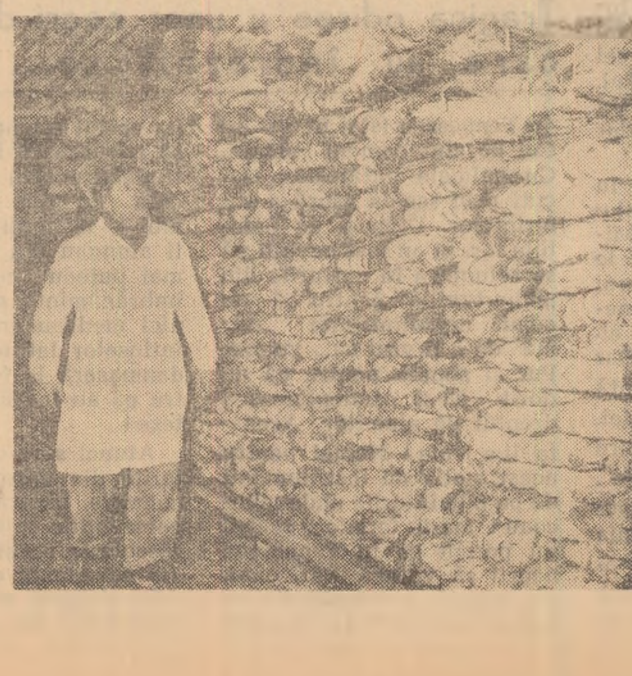
Toate cercetările făcute în legătură cu obţinerea frigului artificial au o mare importanţă deoarece temperatura scăzută constituie un element indispensabil omului, cuceririlor sale ştiinţifice şi tehnice, în domenii cît se poate de variate. De pildă, la construirea tunelului metroului din Moscova, cînd săpăturile dădeau de infiltraţii de apă, lucrările erau uşurate prin îngheţarea artificială a izvoarelor.

La noi în ţară, un frig de peste —200°C, este folosit curent în fabricile de oxigen. Mult mai frecventă este însă folosirea frigului între 0°C, şi minus 90° C. În chirurgie, durata unor operaţii a putut fi prelungită prin introducerea pacientului într-o baie rece, care-i scade temperatura corpului sub +27°C; iar sîngele donatorilor, atît de necesar în transfuzii, este conservat timp îndelungat la temperaturi scăzute.

Mult mai largă este folosirea frigului pentru conservarea alimentelor. Procesul de descompunere a lor este în felul acesta oprit, activitatea microorganismelor fiind astfel frînată. Marile hale pentru depozitarea şi desfacerea alimentelor sînt de neconceput fără instalaţiile frigorifice. La noi în ţară, la cei 5.000 m^2 existenţi în 1949 s-au adăugat, în cîţiva ani, încă 35.000 m^2 spaţiu frigorific. Astăzi pot fi consumate cireşi, zmeură şi căpşuni în februarie, iar gospodinele pot cumpăra supă sau tocană cu „bucata", în pungi de celofan.

Directivele celui de-al III-lea Congres al P.M.R. au prevăzut, în continuare, dezvoltarea considerabilă a reţelei frigorifice. La actuala reţea frigorifică se vor mai adăuga 100.000 m^2. Va creşte numărul vagoanelor, cisternelor şi autobuzelor cu instalaţii frigorifice. Magazinele de desfacere, precum şi creşele, căminele şi spitalele vor fi înzestrate pînă în 1965 cu cca. 24.000 agregate, dulapuri şi vitrine frigorifice.

TITUS PITINI
chimist

Chiar şi vara, acest brigadier poartă — sub halat — cojoc, fular şi căciulă. Pe un ger de —16°C, el inspectează o stivă de peşte într-una din încăperile Halelor frigorifice din Tulcea.

CITIŢI ACESTE CĂRŢI!

În curînd vor apare în Editura tineretului următoarele cărţi de popularizare a ştiinţei, tehnicii şi a unor activităţi practice:

• D. MANOLESCU şi GH. NICULESCU: Tînărul fotograf.

În această carte găsiţi sfaturi interesante şi practice pentru fotografii amatori.

• G. RACZ: Construiţi un magnetofon.

Pentru acei dintre voi care au înjghebat un mic atelier personal, cît şi pentru cercurile tehnice ale Caselor de pionieri, cartea este binevenită.

• N. ERNEST şi C. RADU: Să ne legăm cărţile.

Cartea dă o serie de sfaturi pentru legarea şi păstrarea în bune condiţiuni a cărţilor bibliotecilor voastre sau şcolare.

• O. MARINESCU: Învăţ să croiesc.

Studiind această carte aveţi posibilitatea să vă însuşiţi unele cunoştinţe şi deprinderi practice folositoare.

În timpul liber

Concurs la cercul literar

Ca în cele mai multe unități, și la noi este un cerc literar, în care citim poezii, discutăm unele cărți apărute și chiar lucrări proprii. De curînd însă, în cadrul cercului nostru literar am organizat ceva deosebit: un concurs de recitări.

La puțin timp după ce s-a anunțat concursul, noi, membrii cercului, am fost impresionați de numărul mare al pionierilor care s-au înscris ca participanți la concurs. Concursul a fost un prilej minunat pentru îndeplinirea unei noi condiții cerute de distincțiile pionierești.

La concurs s-au recitat multe poezii frumoase, aproape toate cîntînd în versurile lor partidul nostru drag, patria, pacea...

Pionierele Breban Petronela, Hudescu Suzana și Botoș Clara au recitat foarte frumos și de aceea au primit premiul întîi. Iar premiul II a revenit pionierei Păscuț Paulina din clasa a VI-a.

HUDESCU SUZANA
Școala de 7 ani nr. 1, Baia Mare

Atelierul școlii

Școala noastră devine tot mai frumoasă!

La înfrumusețarea ei ajutăm și noi, pionierii. Acum, de pildă, se construiește un atelier de tîmplărie. Acolo vom face noi orele de lucrări practice iar pentru că sîntem nerăbdători să-l avem mai repede gata ne-am hotărît să mergem să-i ajutăm pe meșterii zidari.

De cum am aflat ce avem de făcut, am și început lucrul. Și, la fel ca și în alte dăți, ne-am luat la întrecere: „Care detașament stivuiește mai multe cărămizi", lucrul acesta stîrnind în fiecare pionier dorința ca detașamentul lui să fie fruntaș.

La început, grămada cea mai mare a fost a pionierilor din detașamentul nr. 3, dar nici noi, cei din detașamentul 4, nu ne-am lăsat mai prejos. Cărămizile au început să treacă mai repede din mînă în mînă. La sfîrșitul lucrului cîștigători am fost noi, cei din detașamentul 4.

Pionierii Enache Mihail, Voicu Constantin, Georgescu Ion, Grajdanu Vasile au fost recunoscuți ca cei mai harnici.

LANDRU VICTOR
Școala de 7 ani nr. 3, Buzău

O întrecere tradițională

Tenisul de masă și șahul sînt sporturile preferate ale pionierilor și școlarilor din orașul nostru. De aceea, între Casele pionierilor din Timișoara și Arad, în fiecare an au loc întreceri devenite tradiționale la aceste jocuri. Sala Casei pionierilor, unde s-au ținut întrecerile, devenise neîncăpătoare pentru mulțimea suporterilor. Participanții erau cu toții emoționați. Aici, în fața meselor de șah și ping-pong avea să se decidă cîștigătorul competiției. Jocul calm, cu lovituri bine trase și mai ales „plasate", cu „scoateri" spectaculoase al lui Zîmbreanu Marcel a fost deseori aplaudat. De altfel el și cu mine am fost și cîștigătorii întrecerii la ping-pong obținînd fiecare cîte 8 puncte, cîștigînd 9 seturi din cele 12 jucate. Pe următoarele locuri s-au clasat jucătorii Todor Mircea și Mitrică Florin cu cîte 6 puncte și Eibenscütz Robert cu 2 puncte. La șah jocurile au fost foarte pasionate și mai ales, mult gîndite. Invingătorii la acest sport al minții au fost pe tot frontul colegii noștri din Arad. Ei au jucat mai calm, mai bine și mai ales au foarte multă tactică.

Diplomele obținute sînt pentru noi un imbold pentru a continua să ne antrenăm mai bine, să jucăm astfel încît anul viitor să ieșim din nou învingători nu numai la ping-pong dar și la șah.

HERMAN ZACHARIAS
Casa pionierilor
Timișoara

O adunare interesantă

„Știința și religia" — astfel s-a intitulat adunarea cea mai frumoasă și mai bine organizată din anul acesta. Ea a fost ținută de pionierii din clasele a V-a — a VII-a.

La adunarea despre știință și religie Negrușor Maria, Abraham Sarolta și Oroș Vasile au prezentat cîte un scurt referat, pe care l-au pregătit cu ajutorul tovarășilor noștri profesori.

Ei au vorbit despre cîteva din cauzele principale (ignoranța, necunoașterea legilor naturii, imposibilitatea omului primitiv de a supune natura) care l-au făcut pe om să creadă în puterea zeilor, a vrăjilor, în puterea supranaturală a unor lucruri și fenomene considerate ca avînd puteri deosebite sau fiind „însuflețite". De aceea oamenii credeau că aceste forțe pot fi „îmblînzite" prin rugăciuni, jertfe de animale sau chiar de oameni.

Și în referat, și la discuții, s-a vorbit despre felul în care s-a format pămîntul, cum au apărut plantele și animalele, cum s-a transformat maimuța în om. Pentru exemplificarea celor spuse s-a rulat și diafilmul „Apariția omului pe pămînt". Pionierii au aflat multe lucruri care le-a dovedit încă o dată că religia la început izvorîtă din necunoaștere a fost menținută mai apoi de clasele exploatatoare pentru a asupri mai ușor poporul. Un ajutor deosebit de prețios în pregătirea și desfășurarea adunării ni l-au dat tovarășii noștri profesori de geografie, istorie, științele naturii și matematică.

RAȚIU GAVRILA
com. Maieru, Năsăud

Gerul poate veni

Pentru noi plantarea și îngrijirea pomilor este o datorie pe care o îndeplinim cu mult drag. Cum să nu îngrijești pomii din livezi, cînd ei înfrumusețează satul, cînd îl fac mai bogat prin roadele lor!

Ce frumos este primăvara la noi în sat, cînd te uiți de jur-împrejur, pe dealuri — numai pomi în floare!

Acum însă, cu fiecare zi ce trece, așteptăm să se aștearnă zăpada, să vină frigul. Iarna, pomii nu prea o duc bine, au de luptat cu gerul și cu vîntul, cu rozătoarele. De aceea ne-am gîndit să-i ajutăm, să-i pregătim cît mai bine pentru a înfrunta gerul iernii.

Și iată-ne sosiți într-una din zile în livezile gospodăriei agricole colective „Filimon Sîrbu" din comună, pentru a da și noi o mînă de ajutor. Mai întîi am săpat pămîntul în jurul fiecărui pom și apoi i-am curățat de uscături. Îndată, a urmat treaba cea mai importantă: înfășurarea tulpinelor cu paie și nuiele. Lucrul acesta ne-a cerut multă atenție și răbdare. Acum însă, gerul poate veni. Pomii sînt gata să-l înfrunte, încotoșmănați în „hainele" cu care i-am îmbrăcat noi, pionierii.

CRACIUN CORNELIA
Școala de 7 ani, comuna Șibot-Orăștie

Vizionarea filmelor în timpul liber este una din preocupările multor pionieri și școlari. Iată în fotografie un grup de pionieri de la Școala medie nr. 32 „Filimon Sîrbu", în sala de spectacole din școala lor.

Concursul nostru — rezultate

Concursul de jocuri pe teme de economii, organizat de „Scînteia pionierului" împreună cu Centrala Casei de Economii și Consemnațiuni C.E.C. a luat sfîrșit. La concurs au participat nenumărați pionieri și școlari de pe întreg cuprinsul patriei. După verificarea și trierea răspunsurilor care însumau cele mai bune rezultate a avut loc tragerea la sorți duminică, 15 ianuarie 1961, la Palatul pionierilor din București, unde se adunaseră mulți pionieri și școlari. Premiul I **(o bicicletă și un libret de economii C.E.C. cu o depunere inițială de 100 lei) a fost obținut de pioniera** Todoran Livia **de la Școala de 7 ani din comuna Letca, regiunea Cluj;** premiul II **(un aparat de fotografiat „Orizont" și un libret de economii cu o depunere inițială de 100 lei) a revenit pionierului** Petrachi Aurel, **comuna Pechea,** regiunea **Galați.** Premiul III **(un ceas de mînă „Pobeda" și un libret de economii cu o depunere inițială de 100 lei) a revenit lui** Păun Costin, **comuna Zoița-Costieni, regiunea Ploiești, iar** premiul IV **(un trening, un rucsac și un libret de economii cu o depunere inițială de 100 lei) l-a obținut** Necșa Traian, **comuna Agrișul Mare, regiunea Crișana.**

La tragerea la sorți pentru cele 15 mențiuni, constînd în librete de economii avînd fiecare o depunere inițială de 100 lei, au participat toți concurenții. Cei care au cîștigat mențiunile sînt: Ceaușescu Gheorghe, **str. Drumașului nr. 7, raionul V. I. Lenin, București;** Lăcătuș Vasile, **comuna Letca, regiunea Cluj;** Iliuță Aurica, **comuna Gălățeni, regiunea București;** Frențiu Emilia, **comuna Galsa, regiunea Banat;** Schneider Kristina, **comuna Voila, regiunea Brașov;** Mihai Maria, **comuna Cîrja, regiunea Iași;** Scîntee Iulia, **comuna Gălățeni, regiunea București;** Dulgheru Radu, **str. St. O. Iosif nr. 41 Sighișoara;** Dobre Cristian, **str. I. V. Stalin nr. 151, Cîmpulung-Argeș;** Popescu Vicrel, **str. M. Eminescu nr. 7 Galați;** Bechir Lucia, **comuna Moțca, regiunea Iași;** Pîrvu Elena, **comuna Iecea Mică, regiunea Banat;** Varvari Vasile, **comuna Ilva Mică, regiunea Cluj,** Tănăsescu Ionuț, **str. Izvor nr. 123, raionul V. I. Lenin-București;** Conțiș Petre, **comuna Poiana Belenchii, regiunea Cluj.**

De asemenea premiul colectiv pentru cel mai mare număr de participanți a fost acordat pionierilor din comuna Cîrja **regiunea** Iași. **Premiul constă în material sportiv și o bibliotecă.**

„Cunoașteți condițiile pentru obținerea distincțiilor pionierești?"

— Hai-de, Pa-ul! Hai-de, Pa-ul!

Oare, unde ne aflăm? Pe stadion? La un meci? Stați, dragi prieteni, nu vă grăbiți! Lucrurile nu se petrec pe un stadion, ci în sala de spectacole a Casei de cultură a raionului Gheorghe Gheorghiu-Dej din Capitală. Paul a fost unul din participanții la concursul „Drumeții veseli" organizat de revista „Cravata roșie" cu tema: „Cunoașteți condițiile pentru obținerea distincțiilor pionierești?".

Concurenți: Școala de 7 ani nr. 165 — raionul Gheorghe Gheorghiu-Dej și Școala de 7 ani nr. 124 raionul Lenin.

Concursul, care s-a ținut în ziua de 27 decembrie 1960 — examinator profesor Mircea Sîntimbreanu, s-a disputat întîi în sferturi de finală între detașamentele claselor a IV-a — a V-a și a VI-a — a VII-a ale celor două școli. Invingătorii au intrat apoi în jumătățile de finală și apoi în finală.

Foarte interesante au fost întrebările și probele practice pe care concurenții au trebuit să le treacă.

Întrebările s-au referit la învățătură, la cunoștințele despre eroii clasei muncitoare, despre utecisti, despre calitatea de utemist.

Concurenții au executat tragerea la țintă cu mingea de oină, au organizat jocuri cu detașamentele lor, au cîntat, au recitat poezii, în entuziasmul crescînd al spectatorilor din sală care-și încurajau reprezentanții.

Unitatea învingătoare a fost aceea de la Școala de 7 ani nr. 165 care a primit premiu un frumos aparat de radio. Concurenții au primit și ei premii individuale.

24 Ianuarie — Ziua Unirii Principatelor Romîne

Unirea Țării Romînești cu Moldova, reprezintă un moment de seamă în lupta poporului nostru pentru împlinirea idealurilor sale de independență națională.

Infăptuirea Unirii a pus temelia statului național romîn unitar și independent — constituind, totodată, un pas hotărîtor pe calea scuturării jugului otoman la 1877 și a cuceririi independenței naționale a Romîniei.

Unirea țărilor romîne este o înfăptuire a poporului muncitor — masele de țărani și orășeni. Numai faptul că lupta pentru realizarea Unirii, dusă de oamenii înaintați ai epocii, a corespuns cerințelor maselor populare, a făcut ca Unirea să fie încununată de succes.

Astăzi, cînd se împlinesc 102 ani de la istoricul act al Unirii, poporul nostru se află pe drumul luminos al desăvîrșirii construcției socialiste, împlinind și năzuințele de veacuri pentru care au luptat masele populare în trecut.

Vizitînd Muzeul Unirii

Ultima oră pe care au avut-o elevii clasei a VII-a de la Școala de 7 ani nr. 17 din Iași, în ziua aceea, a fost istoria, lecția despre Unirea Țării Romînești cu Moldova. Și aici, la această lecție, elevii au aflat despre luptele seculare duse de poporul nostru pentru independență națională și pentru înlăturarea asupririi și exploatării, despre dorința fierbinte a maselor populare din cele două Principate Romîne de a se uni, în vederea scuturării jugului otoman, în vederea cuceririi independenței naționale.

Pentru a învăța mai bine această lecție, pionierii au hotărît să facă o vizită la Muzeul Unirii din oraș.

O reproducere după Regulamentul organic, publicațiile și literatura din acea vreme care milita pentru unire, însemnări și notițe ale unor călători străini care vorbeau despre aspirațiile și lupta poporului nostru, tablouri ale vremii și contemporane care înfățișează pe unii oameni înaintați; Kogălniceanu, Costache Negri, Alex. Ioan Cuza, divanurile ad-hoc, bucuria nespusă a maselor populare pentru înfăptuirea actului Unirii — toate acestea sînt lucruri noi, văzute de pionieri. Ele i-au ajutat pe elevi să înțeleagă mai bine lecția predată la școală, i-au ajutat să priceapă mai bine lupta dusă de masele populare și de oamenii cei mai înaintați ai vremii pentru înfăptuirea unirii Țării Romînești cu Moldova.

AL. MIHU

Părinte drag, partid iubit!

Versurile: TEODOR BALȘ — Muzica: Gh. BAZAVAN

Părinte drag, partidu-n vremuri grele
In lupte ne-a condus și ne-a fost scut;
De-am sîngerat, în roșul din drapele
Ard inimile celor ce-au căzut.
In flamura de foc biruitoare
E vuietul sirenei ascuțit
Și inima lui Roaită cheamă-n zare
Pe culmile ce-avem de cucerit.

In piept de stînci noi sfredelim tunele,
Din munte-n munte poduri arcuim;
Dăm albii noi izvoarelor rebele
In zale de beton să le strunim.

Incingem țara-n brîu de magistrale,
Pe fruntea nopții despletind lumini
Și-acolo unde-a fost doar plîns și jale
Clădim orașe și-nflorim grădini.

Brigăzi de șoc, spre vremea viitoare,
Sînt rîndurile noastre tinerești;
Veniți cu noi să vizităm sub soare
O patrie bogată ca-n povești.
Sub steagul de partid ca o armată,
Urcăm spre comunism biruitori
Și nu e forță-n lume să ne-abată
Din iureșul pornit spre viitor.

O carte tradusă în 77 de limbi

Cea mai populară traducere în limbi străine din lucrările cehoslovace este *„Reportaj cu ștreangul de gît"* de scriitorul comunist Iulius Fucik. Cartea e cunoscută în 31 de țări, tradusă în 77 de limbi și apărută într-un total de 159 ediții. Această cea din urmă scriere a neînfricatului comunist Iulius Fucik a fost așternută pe hîrtie, prin eforturi supraomenești, în condițiile celui mai crunt regim de închisoare, în timp ce își aștepta moartea pe care i-o hărăziseră călăii hitleriști.

Carnet cu însemnări

Biblioteca școlarului 1961

Începînd cu anul 1961, colecția se tipărește într-o prezentare cît mai atrăgătoare: copertă lăcuită, format elegant, un portret al scriitorului. Prețul fiecărei cărți din colecție va fi aproximativ 4,50 lei. Lucrările vor apare periodic, la 15 și 30 ale fiecărei luni. Iată cîteva din titlurile colecției, pe primele luni. La 15 ianuarie a apărut nr. 1 al colecției, volumul „Teatru" de Ion Luca Caragiale, conținînd piesele de teatru: „O scrisoare pierdută", „O noapte furtunoasă" și „Conu Leonida față cu reacțiunea". La 30 ianuarie va apare „Letopisețul Țării Moldovei" de Grigore Ureche, iar în luna februarie, colecția se va îmbogăți cu „Scrieri alese" de G. Asachi și „Moș Teacă" de A. Bacalbașa.

Calendar

- *15 ianuarie — s-a născut marele nostru poet Mihail Eminescu (1850—1889).*
- *18 ianuarie — se împlinesc 105 ani de la nașterea lui Ion Georgescu, clasic al sculpturii noastre 1856—1898).*
- *30 ianuarie — s-a născut marele nostru scriitor clasic Ion Luca Caragiale (1852—1912).*

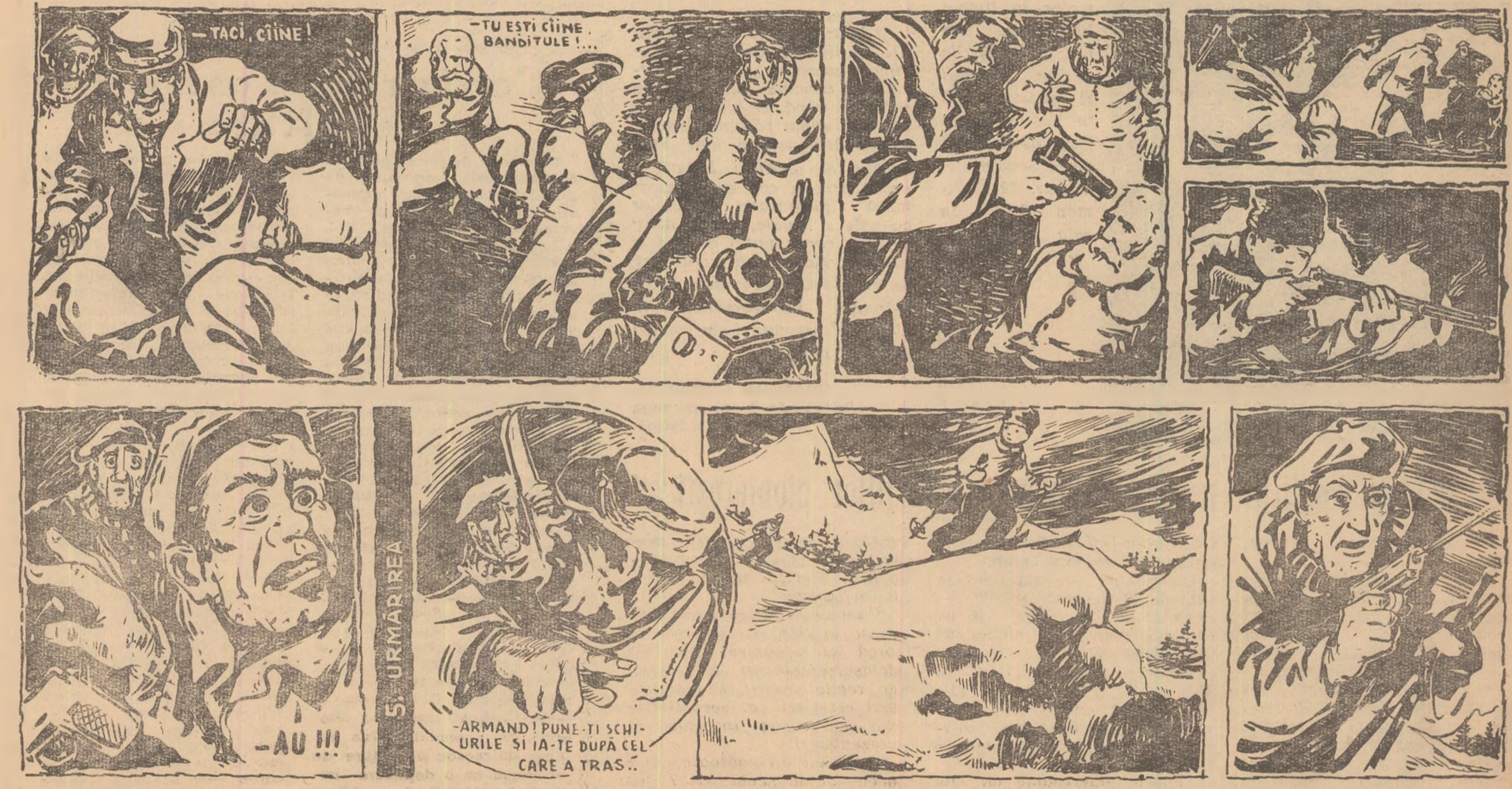
LA PEȘTERA STÎNII

POVESTIRE ÎN IMAGINI DE ȘT. ZAIDES —— DESENE: C. MĂLIN

REZUMATUL CAPITOLELOR PRECEDENTE

Acțiunea se petrece cu cîțiva ani în urmă, în timpul vacanței de iarnă.

La pădurarul din Strunga vine, dornic să petreacă o vacanță plăcută, nepotul acestuia — pionierul Vasilică Poteraș. Dar chiar a doua zi, în împrejurări misterioase, bunicul dispare. Neliniștit, Vasilică pornește în căutarea bunicului, pe care-l află prizonierul unor spioni aciuiți la peștera Stînii.

(Va urma)

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii" tel. 17.6010 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".